

ὀλίγου τὸν Θημισθαλίαν ἐκέτην εἰς τὴν Περσίαν
 ἀνεζωπύρησαν πάλιν τὴν ἐλπίδα, νομίζοντες,
 ὅτι ὁ Θημισθαλὴς ἐπιθυμῆι, νὰ ὑποτάξῃ τὴν
 Ἑλλάδα εἰς τοὺς Πέρσας, ὅστις ἔσωσεν αὐτὴν
 πρὸ ὀλίγου. Ἀπειπίσθησαν ὁμῶς καὶ ταύτης
 τῆς ἐλπίδος, καὶ τὰ μετὰ ταῦτα ἐγένοντο
 περὶ τῆς Ἰωνίας μόνον (α).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄.

Ἐξακολούθησι τοῦ πολέμου, καὶ
 ἐκστρατεία τοῦ Κίμωνος καὶ
 Ἀρισειδοῦ.

§. α'. Οἱ Πέρσαι ἐνικήθησαν καὶ κατε-
 κλείσθησαν πάλιν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, εἰρήνην ἔμως
 οὐκ ἐζήτησαν οὔτε αὐτοὶ, οὔτε οἱ Ἕλληες,
 καὶ ὁ πόλεμος παρεσκευάζετο πάλιν. Ἐπειδὴ
 οἱ μὲν Πέρσαι εἶχον ἔτι τὴν Θράκην, τὴν Κα-
 ρίαν, καὶ τινὰς νήσους, καὶ ἤθελον νὰ κρα-
 τήσωσι καὶ αὐτοὺς τοὺς τόπους. Οἱ δὲ Ἕλ-
 ληες ἐβουλεύοντο, πῶς νὰ διώξωσιν αὐτοὺς

(α) Ἡρόδοτ. Αὐτόθ. Διόδωρ. Ια'. γζ'. Θουκυδίδ. Α'.
 πδ'. Πολύαιν. Α', λγ'.

καὶ εἰθεῖν, καὶ νὰ ἐλευθερώσωσιν ὅλον τὸ Ἑλληνικὸν γένος ἐκ τῆς βαρβαρικῆς δουλείας. Ὅθιν ἐπέψαν εἶλον τὸν δευτέρου χρόνου, οἱ μὲν Ἀθηναῖοι τριάκοντα τριήρεις, καὶ δύο στρατηγούς τὸν Κίμωνα καὶ Ἀριστείδην. Οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι εἴκοσι, καὶ τριάκοντα οἱ ἄλλοι Πελοποννήσιοι. Ἐδύκαν καὶ οἱ ἄλλοι σύμμαχοι πλοῖα ἱκανά. Ναύαρχος δὲ τοῦ εἶλου παντός ἐκρίθη ὁ Πουσανίας, ὁ στρατηγὸς εἰς τῆς Πλαταιάς· ἐπειδὴ εἶχον εἶτι τὴν ἡγεμονίαν τῆς Ἑλλάδος οἱ Λακεδαιμόνιοι. Ἐπλευσαν τοῦτον πρῶτον εἰς τὴν Κύπρον, καὶ ἐδίωξαν ἐκ τῶν περισσευτέρων πόλεων τὰς φρουράς τῶν Περσῶν. Ἐπειτα ἦλθον εἰς τὸ Βυζάντιον, καὶ ἐλαβόν αὐτὸ μὲ πολιορκίαν (α), εὖθα ἡγχαλίτισσαν πολλοὺς ἐπιστήμους καὶ πλουσίους Περσῶν. Τούτους δὲ πάντας παρέδωκεν ὁ Πουσανίας πρὸς τινα Ἑρατρίδα Γογγύλου καλούμενον, νὰ τοὺς πέμψῃ μουσικῶς εἰς τὴν Ἀσίαν, καὶ νὰ εἰπῇ, ὅτι ἔφυγον. Ἐπειδὴ τότε ἐκεῖ εἰς τὸ Βυζάντιον καθήμενος, ἐπραγματεύετο μουσικῶς μὲ τὸν Ξέρξην, νὰ λάβῃ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ γυναῖκα, καὶ ἀντὶ τούτου νὰ προ-

(α) Πρ. κρ. 476.

δύση τῆν Ἑλλάδα. Ἔτι δὲ μετεχειρίζετο τυραννικῶς καὶ τοὺς συμμάχους Ἑλληνας, καὶ μόλις τοὺς Ἴωνας. Ὅθεν ἐζήτουν τοὺς Ἀθηναίους ἡγεμόνας, διὰ τὴν ἐπιείκειαν τοῦ Ἀριστείδου. Οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι μαθόντες ταῦτα, ἐκάλεσαν αὐτὸν εἰς κρίσιν, καὶ ἔπεμψαν αὐτὸν αὐτοῦ τὸν Δόρκεν, καὶ ἄλλους τιούς· ἀλλ' οἱ σύμμαχοι δὲν ἐδείχθησαν αὐτοῖς, καὶ ἐπέστρεψαν ἐπίσω. Καὶ οὕτως ἔλαβον οἱ Ἀθηναῖοι τὴν ἡγεμονίαν.

δ. β'. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι εὐθὺς διέταξαν φόρου εἰς τοὺς συμμάχους τετρακίσια ἐξήκοντα τόλαντα· ἔτι δὲ τὰ δώσωσι καὶ τριήρεις, ἵνα ἔχωσι δύναμιν, τὰ ἑλ. υπερέσωσι καὶ τοὺς λοιποὺς Ἑλληνας, τὰ βλάπτωσι καὶ τὴν γῶραν τῶν Περσῶν. Προσδιώρισαν καὶ τὴν Δῆλον Ἑλληνοταμίον (α), ἵνα συναγῆται ὁ φόρος ἐν τῷ Ἱερῷ τοῦ Ἀπόλλωνος· ἐκεῖ τὰ γίνονται καὶ αἱ συνελεύσεις. Καὶ πρῶτοι ἐγένοντο οἱ Ἀθηναῖοι Ἑλληνοταμίαι· πρῶτις δὲ τούτων ἦεν ὁ Ἀριστείδης· ἐπειδὴ ὁ φόρος οὗτος ὠνομόσθη Ἑλληνοταμίον. Ἐκτοτε τοίνυν ἤρξατο ἡ δύ-

(α) Πρ. χρ. 475.

ναμς καὶ ἡ ἱεροχὴ τῶν Ἀθηναίων. Τούτων
 δὲ οὕτω γενομένων, ἐχειροτόνησαν ναύαρχον
 τὸν Κίμωνα τὸν υἱὸν τοῦ Μιλτιάδου. Παρα-
 λαβὼν οὖν ὁ Κίμων τὸν στόλον, ἐπλεύσας πρῶ-
 του μὲν εἰς τὴν Θρᾷκην τότε, ἔπειτα δὲ Μα-
 κεδονίαν καλουμένην, καὶ ἐπολιόρκησε τὴν
 Πύονα, πόλιν ὄχθραν πρὸς τὰς ἐκβολὰς τοῦ
 Στυμφόου ποταμοῦ, ἐν ᾗ ἦσαν πολλοὶ πλού-
 ριοι· καὶ ἐπιφανεῖς Πέρσαι, καὶ συγγενεῖς τοῦ
 Ξέρξου μάχιζα. Ταύτην τὴν πόλιν εἶχον ἔτε
 οἱ Πέρσαι ἐν τῇ Εὐρώπῃ τότε. Ἀναγκασθέν-
 τες οὖν οἱ Πέρσαι αὐστηρῶς πολιορκούμενοι,
 ἐκάησαν αὐτοῖς καὶ οἱ θησαυροὶ αὐτῶν, ἵνα
 μὴ ληθῶσιν αἰχμαλώτοι. Οὕτω λέγει καὶ τὸ
 ἐπίγραμμα, ὅπερ ἀναφέρει ὁ Αἰσχίνης κατὰ
 Κτησιφῶντι. Καὶ οὕτως ἐκυρίευσαν οἱ Ἀ-
 θηναῖοι τὴν Πύονα, μετ' ὀλίγου καὶ τὴν Ἀμ-
 φίπολιν ἐκεῖ πλησίον οὔσαν, καὶ εἶχον αὐτὰς
 ὕψερρον μέχρι Φιλίππου τοῦ Μακεδόνα. Ἐκεί-
 θεν δὲ ἐπιστρέψας ὁ Κίμων, ἐκυρίευσεν τὴν Σκύ-
 ρον, διώξας τοὺς Πελασγοὺς καὶ Δόλοπας ἐ-
 κείθεν. Τότε ἔγυρεν ἐκεῖ καὶ τὰ ὄσα τοῦ Θηο-
 σίως, καὶ ἐκόμισεν αὐτὰ εἰς τὰς Ἀθήνας. Ἐκ
 δὲ τῆς Σκύρου ἐπέστρεψεν εἰς τὸν Πειραιᾶ, ἵνα

παρασκευασθῆ καλῆτερον, καὶ ἔπειτα νὰ πλεύσῃ εἰς τὴν Ἀσίαν.

§. γ'. Ἐτοιμασθεὶς οὖν ἀπέπλευσε μὲ διακοσίας τριήρεις. Ἦτον δὲ τότε τὸ ναυτικὸν τῶν Ἀθηναίων εἰς ὀκμαζούσαν κατάστασιν, ἐπειδὴ ἐπιμελήθη αὐτὸ πολὺ ὁ Θρακυκλῆς, ἔπειτα καὶ ὁ Κίμων. Ποροπλεύσας δὲ τὴν Ἰωνίαν, ἔλαβε καὶ ἐκεῖθεν ἑκατὸν τριήρεις τῶν Ἰώνων. Ἐπειτα δὲ ποροπλέων τὴν Κασσίαν, καὶ διαίκων ἐκ τῶν πόλεων τὰς ὄρουρας τῶν Περσῶν, ἐλάμβανεν εἰς συμμαχίαν τὰς Ἑλληνίδας πόλεις. Καθάρσας οὖν τὰ παραθαλάσσια τῆς Κασσίας, ἐπλευσιν εἰς τὴν Λυκίαν, τὰ αὐτὰ ποιῶν καὶ ἐκεῖ, καὶ ἀθροίζων συμμαχοὺς, ὥστε συνεκρότησε στόλον τριοκασίων πευτήκοντα τριηριῶν.

§. δ'. Ἐν τούτοις δὲ συνήθροισεν καὶ οἱ Πέρσαι πάλιν δύναμιν πολλὴν ναυτικὴν καὶ πεζικὴν. Στόλον μὲν εἶχον Φοινίκων καὶ Κιλικίων ἑξακασίων, ἢ κατ' ἄλλους, τριακασίων πευτήκοντα τριηριῶν, καὶ ναύαρχον τὸν Τιθραύσην, υἱὸν νόθου τοῦ Ξέρξου. Παρίπλεε δὲ τότε ὁ στόλος περὶ τὴν Κύπρον καὶ Παμφυλίαν. Τὸ δὲ πεζικὸν ἦτον ἐσρατοπεδευμένον περὶ τὸν Εὐρυμίδουτα ποταμὸν τῆς Παμφυλίας, καὶ

στρατηγός τούτου ἦτον ὁ Φερειδάτης, ἀνεψιός
 τοῦ Ξέρξου. Ὡς δὲ λέγουσιν ἄλλοι, ὁ Ἀριο-
 μάδης ἦτον ἀρχιστράτηγος ὅλης τῆς δυνάμεως.

**Ναυμαχία καὶ πεζομαχία περὶ τὴν
 Κύπρου καὶ ἐν Εὐρυμίδουτι, καὶ
 στρατηγός ὁ Κίμων.**

§. ε'. Ταύτας τὰς μάχας ἰσοροῦσι διαφό-
 ρως καὶ ἀτυμῶνως οἱ ἱστορικοὶ, καὶ τρόπον
 τινα κατὰ δύο τρόπους. Ὁ μὲν γὰρ Διόδωρος
 λέγει, ὅτι, ἐπειδὴ ἔμαθεν ὁ Κίμων, ὅτι ὁ
 στόλος τῶν Περσῶν διέτριβε περὶ τὴν Κύπρον,
 ἐπλευσεν ἐπ' αὐτὸν μὲ διακοσίας πεντήκοντα
 τριήρεις, καὶ συγκροτήσας ναυμαχίαν κρατε-
 ροῦν, ἐμόχετο λαμπρῶς πολλὴν ὥραν, μαχο-
 μένων ὡσαύτως καὶ τῶν Περσῶν. Τέλος δὲ
 ὑπερτέρησαν οἱ Ἕλληνας, ἔλαβον ὑπὲρ τὰς
 ἑκατὸν τριήρεις τῶν Περσῶν αὐτάνδρους· κα-
 τεπόντισαν, καὶ συνέτριψαν καὶ ἄλλας πολλὰς.
 Τὰς δὲ λοιπὰς συνεδίωξαν εἰς τὴν Κύπρον, ὅ-
 που οἱ μὲν ἄνθρωποι ἔφυγον εἰς τὴν νῆσον,
 τὰς δὲ τριήρεις ἔλαβον οἱ Ἕλληνας.

§. ς'. Ὁ δὲ Πλούταρχος λέγει, ὅτι ὁ

ρόλος τῶν Περσῶν ἦτον προσωρμισμένους πρὸς
 τὰς ἐκβολὰς τοῦ Εὐρουμέδοντος ποταμοῦ· εἶ-
 τε ὁ ναυάρχος αὐτῶν δὲν ᾔθελε νῆα ναυμαχίῃ,
 πρὶν ἔλθῃσι καὶ ἄλλαι ἐγγυρῆκοντα τριήρεις τῶν
 Φοινίκων ἐκ τῆς Κύπρου. Ὁ δὲ Κίμων θέ-
 λων ἐξουσίᾳ νῆα ναυμαχίῃ πρὶν ἔλθῃσι
 ἐκείναι ἀνήχθη παρεσκευασμένος, ἵνα ἀναγ-
 κᾶσθαι αὐτῶν εἰς ναυμαχίαν. Οἱ δὲ Πέρσαι ἀπο-
 φεύγοντες τὴν μάχην, εἰσέπλευσαν εἰς τὸν πο-
 ταμὸν. Βλέποντες δὲ καὶ τοὺς Ἕλληνας κατὰ
 πύδας ἐπερχόμενους, καὶ φοβηθέντες, ἵνα μὴ
 κατακλεισθῶσιν εἰς τὸν ποταμὸν, οὐτανήχθη-
 σαν ἐξ ἀνάγκης. Δὲν εἰδείξαν ὅμως γειναίαν
 ἀντίτασιν, ἀλλ' εὐθὺς ἐτρόπησαν πρὸς τὴν
 γῆν· καὶ οἱ μὲν πρῶτοι προφθάσαντες, ἔφυ-
 γον εἰς τὸ πεζικὸν στρατόπεδον· οἱ δὲ ἄλλοι
 καταλαμβάνοντες, ἐφθείροντο μὲ τὰς τριή-
 ρεις αὐτῶν. Ἔλαβον δὲ οἱ Ἕλληνες διακοσίας
 τριήρεις. Οὕτως ἄρα ἰσορροῦσι τὴν ναυμα-
 χίαν.

θ. ζ. Τὴν δὲ πεζομαχίαν ὁ μὲν Διόδω-
 ρος λέγει οὕτως. Ὁ Κίμων μετὰ τὴν ναυμα-
 χίαν θέλων νῆα πολεμήσθαι εὐθὺς καὶ τὸ πεζικὸν
 ἐξαίρνης, ἐνέδυσσε τοὺς ἀρίστους Ἀθηναίους τὰ

ἐκ τῶν ἀγματολόγων Περσικὰ ἐνδύματα. Ἐπει-
 τα ἐμδιδάσας αὐτοὺς εἰς τὰς Περσικὰς τριή-
 ρεις, τοὺς ἐπέθηκε πρὸς τὸ στρατόπεδον τῶν
 Περσῶν. Οἱ δὲ Πέρσαι ἀγνοοῦντες εἴτι τὴν
 νυκταγίαν, καὶ τὴν φθορὰν τοῦ στόλου, καὶ
 νομιζοῦντες, ὅτι παροπίεσι ἐκεῖ ὁ στόλος αὐ-
 τῶν, ἐμεινον ἡσυχῶν. Τὴν δὲ νύκτα ταύτην
 ἦλθεν καὶ ὁ Κίμων ἐκεῖ μετ' ὅλον τὸν στόλον,
 καὶ ἐκβαλὼν τὸ στρατεύμα εἰς τὴν γῆν, ἐπέ-
 πέσειν ἐξείργης καὶ ὀπροδοκῆτας εἰς τὸ στρα-
 τώπεδον αὐτῶν, ὡς ἐκίνησε Θόρυβον καὶ τα-
 ραχὴν ἀπερίγραπτον. Ἐπειδὴ οἱ Πέρσαι γενώ-
 σκοντες, ὅτι οἱ Ἕλληνας δὲν ἔχουσιν ἐκεῖ στρα-
 τευμα περσικόν, ἐφρευόντο, ἀγνοοῦντες ὑπὸ
 ποίου ἐχθρῶν φρευόνται, καὶ πρῶτον καὶ πῶς
 ἦλθε τὸ κακόν. Τέλος δὲ ἐνόμισαν, ὅτι οἱ Πε-
 σινούντιοι, οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν, ὤρμησαν ἐκ τῆς ξη-
 ρῆς καὶ φονεύουσιν αὐτούς. Διὰ τοῦτο ἐφρευον
 πρὸς τὴν θάλασσαν, ὅσοι ἐδύναντο, ὅπου ἐ-
 νόμιζον, ὅτι ἦτον ὁ στόλος αὐτῶν. Καὶ οὕτως
 ἐνέπιπτον πάλιν εἰς ἐχθρούς. Ὄθιεν ἐγένετο
 μεγάλη ἡ φθορά· ἐφρευθήη καὶ ὁ Φερειδάτης
 ἐν τῇ σακηνῇ αὐτοῦ. Τέλος δὲ φοβηθεὶς ὁ Κίμων,
 μὴ συμβῆ ἄλλο τι ἐναντίον, ἐπειδὴ διεσκορε

πλοῖα τὸ ἐράτευμα τὴν νύκτα εἰς φάναυς καὶ
 ἰσχυρὸς, ἔδωκε πρῶτα γῆν, καὶ συναχθῆ, καὶ
 ὡς ἔπαυσε ἡ σφαγή. Τὸ δὲ πρῶτον ἐγένεον
 τὸς τρέπαιον, καὶ λαβύντες τὰ λάφυρα, ἀνε-
 χύρυσαν εἰς τὴν Κύπρον.

§. 7. Ὁ δὲ Πλευστάρχος λέγει, ὅτι μετὰ
 τὴν ναυμαχίαν, πορευθῆ τὸ περσικὸν ἐρά-
 τευμα τῶν Περσῶν εἰς τὸ παραθαλάσσιον. Ὁ
 δὲ Κίμων ἤθελε μὴ νῆ πελεμῆσθαι καὶ τοῦτο,
 ὅμως ἐφάνετο δύσκολος καὶ κινδυνώδης ἢ ἀπό-
 θασίς· πρὸς τοῦτοις τὸ ἐράτευμα ἦτον ἔτι θερ-
 μόν καὶ κουρασμένον ἀπὸ τῆς ναυμαχίας. Τὸ δὲ
 ἐράτευμα ἐπαιρόμενον εἰς τὴν νύκτα, ἐξήτει προ-
 θύμως καὶ τὴν πεζομαχίαν. Ταύτην οὖν τὴν
 προθυμίαν ὁρῶν ὁ Κίμων, ἐπέδιδασκε τοὺς ὀ-
 πλίτας, οἵτινες ὤρμησαν μετὰ κραυγῆς καὶ ἀ-
 λαλαγμοῦ πρὸς τοὺς Πέρσας, ὅπου συνεκρο-
 τήθη μάχη κρατερὰ, καὶ ἔπεσον πολλοὶ ἐπί-
 στηγοὶ Ἀθηναῖοι. Τέλος δὲ τρέψαντες τοὺς
 Πέρσας, καὶ φονεύσαντες πολλοὺς, ἔλαβον τὸ
 ἐρατόπεδον αὐτῶν, καὶ πολλοὺς αἰχμαλώτους.
 Ἐπιστρέψαντες δὲ εἰς τὴν Κύπρον, εὗρον τὰς
 ῥηθείας ἐγδοήκουσα τρίηρεις τῶν Φοινίκων,
 καὶ ἐφθίρασαν καὶ αὐτάς, αἱ ὅποιαι ἀντετάχθη-

σον εἰς μάχην, μὴ γινώσκουσαι τὴν φθορὰν τοῦ γόλου καὶ τῆ πεζικῆς στρατοῦ. Ἴσως ταύτην τὴν ναυμαχίαν συνέχες μετὰ τὴν ἄλλην ὁ Διόδωρος· οἷον λέγει καὶ ὁ Θουκυδίδης, ὅτι πρὸ τῶν ἑξουκίδουτα ποταμῶν ἐγένετο καὶ ἡ ναυμαχία καὶ ἡ πεζομαχία. Ὁ δὲ Πολύβιος λέγει, ὅτι μετὰ τὴν νίκην ὁ Κίμων ἐπέδυσσε τοὺς Ἕλληνας Περσικὴν γόλην, καὶ ἐλθὼν οὕτως εἰς τὴν Κύπρον, ἐξηπάτησε τοὺς Κυπρίους

§. 9. Αὕτη δὲ ἡ ἐκστρατεία, καὶ ἡ ἐν ταῖς ἡμέραις γενομένη ναυμαχία καὶ πεζομαχία (α), ἐταπεινώθη μὲν καὶ ἐν τῇ Ἀσίᾳ τὴν δύναμιν τοῦ Ξέρξου, ἀλλ' εἰρήνη δὲν ἐγένετο, ὡς λέγουσιν οἱ ἱστορικοὶ. Ἐπειδὴ ἡ μὲν Κύπρος ἔμενε μηδίζουσα· οἱ δὲ Πέρσαι παρεσκευάζον γόλους, φοβούμενοι τὴν δύναμιν τῶν Ἀθηναίων, καὶ τὴν θαλασσοκρασίαν τοῦ Κίμωνος. Ὁ δὲ Κίμων λαβὼν τρισκοσίας τριήρεις τῶν Περσῶν κατὰ Διόδωρον, τεσσαράκοντα ἄλλα πλοῖα, ὑπὲρ τὰς εἴκοσι χιλιᾶδας αἰχμαλώτους, καὶ ὄπεια πλούτη, καὶ λόφυρα, ἐπέστρεψε εἰς τὰς Ἀ-

(α) Πρ. κρ. 470.

Θήνας, ἐξ ὧν ἐγένοντο ὑπέροπλοιοι οἱ Ἀθη-
ναῖοι, κατεσκεύαζον καὶ τὰ μακρὰ τεῖχη, καὶ
ἄλλους πολλοὺς καλλωπισμοὺς τῆς πόλεως,
ἕνα ἰδοῦλεν εἰς τὰς οἰκουδομὰς οἱ ἀγμάλω-
τοι Πέρσαι. Ἐφθίειρε δὲ καὶ διακροσίας τριήρης
τῶν Περσῶν κατὰ Θουκυδίδην ἐν τῇ ἐκτρα-
τεία ταύτῃ.

Θ. ἱ. Ἐμειναν δὲ τινες Πέρσαι ἔτι κατὰ
τὴν Χερσύνησον τῆς Θράκης, περιπλέοντες μὲν
κόλου, καὶ Ἀησεύοντες. Ὄθει λαδῶν ὁ Κίμων
τέσσαρας τριήρεις μόνου, ἔπλευσεν ἐκ τῶν Ἀ-
θηνῶν, ἵνα καταπέισῃ αὐτούς, νὰ φύγῃσι εἰ-
ρηνικῶς ἐκεῖθεν. Ἀλλ' ἐκεῖνοι ἰδόντες αὐτὸν μὲν
ὀλίγην δύναμιν, ἀντίσαντο, κράζοντες καὶ τοὺς
Θράκας εἰς βοήθειαν. Ἐπιπεσὼν δὲ ὁ Κίμων
μόνου μὲν τὰς τέσσαρας τριήρεις, ἔλαβε δεκα-
τρεις τριήρεις αὐτῶν. καὶ οὕτω διώξας καὶ
αὐτούς, καὶ καθάρισας τὴν Χερσύνησον, ὑπέ-
ταξεν αὐτὴν πάλιν εἰς τοὺς Ἀθηναίους. Μετὰ
δὲ ταῦτα κατεσκεύασαν οἱ Ἀθηναῖοι ἀφίρωμα
τὸ δέκατον τῶν λαφύρων, καὶ ἐπέγραψαν τὸ
ἕξῃς ἐπίγραμμα.

„Ἐξ οὗ γ' Ἐὐρύπην Ἀσίας δίχα πόντος ἔναιμε,
„καὶ πόλειαν θνητῶν θούρας Ἄρης ἐπέχει,

„Οὐδὲν πω τοιοῦτον ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν

„Ἔργων, ἐν ἠπείρῳ καὶ κατὰ πόντον ἅμα.

„Οἶδε γὰρ ἐν Κύπρῳ Μήδους πολλοὺς ὀλέ-
σαντες,

„Φοινίκων ἑκατὸν ναῦς ἔλθον ἐν πελάγει,

„Ἀνδρῶν πληθούτας· μέγα ἔρκευεν Ἀσίη ὑπ'
αὐτῶν.

„Πηγεῖς ἀμροτέραις χερσὶ, κράτει πολέμοιο.

Μετὰ δὲ ταῦτα ὁ Κίμων ἔκτιζε τὰ μακρὰ τεί-
χη. Ταῦτα δὲ ἐτάραττον τοὺς Λακεδαιμονίους,

καὶ μόλις ἠἴνευεν ἡ ἡγεμονία, καὶ ἡ θαλασσοκρατία

τῶν Ἀθηναίων. Ὄθιν καὶ συνέβησαν τότε διά-
φοροι πόλεμοι εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἐκστρατεία τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν

Αἴγυπτον.

Ἐκστρατεία τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν

Αἴγυπτον.

§. ια'. Μετὰ δὲ τὸν θάνατον τοῦ Ξέρ-
ξου (α) ἐβασίλευσεν εἰς τὴν Περσίαν Ἀρτα-
ξέρξης ὁ Μακρόχειρ. Μεταξὺ ταύτης τῆς με-
ταβολῆς, ἀπεσάτησαν οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ ἐκή-
ρυξαν βασιλεία τὸν Ἰναρον. Ἐπειδὴ δὲ ἐγένοντο

Ἐκστρατεία τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν

Αἴγυπτον.

Ἐκστρατεία τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν

Αἴγυπτον.

(α) Πρ. γρ. 463.

μεγάλαι ἐτοιμασίαι τῶν Περσῶν κατὰ τῆς Αἰγύπτου, καὶ ἐπέμψθη σχεδὸν ὁ Ἀχαιμένης υἱὸς τοῦ Δαρείου μὲ τριακοσίας χιλιάδας στρατευμα, ἔπεμψεν ὁ Ἰναρος πρέσβεις πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, καὶ ἐζήτησε βοήθειαν παρὰ τῶν Ἑλλήνων, ὑποσχόμενος οὐχὶ μόνου συμμαχίαν, ἀλλὰ καὶ τὴν βασιλείαν τῆς Αἰγύπτου κρινῆν. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι βλέποντες ἀρμόδιαν τὴν περίστασιν, ἵνα ἀδυνατίσωσι καὶ ἐκείθιν τὴν Περσίαν, ἔπεμψαν διακοσίας τριῆρεις (α). Ὁ δὲ Ἀχαιμένης ἐλθὼν εἰς τὴν Αἰγύπτου, ἐσρατοπίδευσεν πλησίον τοῦ Νείλου, ὅπου ἦσαν καὶ οἱ ἐν τῇ Αἰγύπτῳ εὐρεθέντες Πέρσαι, καὶ πολλοὶ Αἰγύπτιοι, οἵτινες ἦσαν πρὸς τὸ μέρος αὐτῶν. Ἐλθόντες δὲ οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ ἐνωθέντες μὲ τούς Αἰγυπτίους, ἐπέπλευσαν εἰς τὸν Νεῖλου, ὅπου ἐγένετο μεγάλη μάχη, καὶ τέλος ἐνίκησαν οἱ Ἕλληνες, καὶ ἐφόνευσαν πολλοὺς Πέρσας. Οἱ δὲ λοιποὶ ἔφυγον, καὶ κατεκλιίσθησαν πλησίον τῆς Μήμφεως εἰς τόπον ὀχυρὸν λευκὸν τεῖχος καλούμενον. Καὶ ἐκεῖ ἐπολιόρκησαν αὐτοὺς οἱ Ἕλληνες.

(α) Πρ. κρ. 462.

§. β'. Ταῦτα δὲ μάθων ὁ Ἀρταξέρξης,
 ἐπέπεσε τὸν Ἀρτάβαζον εἰς τὴν Λακεδαιμόνα
 μὲ χρήματα, ἵνα καταπίσῃ τοὺς Λακεδαιμό-
 νίους, νὰ εἰσβάλωσιν εἰς τὴν Ἀττικὴν, ὡς
 νὰ ἀναγκασθῶσιν οἱ Ἀθηναῖοι, ἵνα ἀνακαλί-
 σῃσι τὰ στρατεύματα αὐτῶν ἐκ τῆς Αἰγύπτου.
 Οἱ Λακεδαιμόνιοι ὁμῶς δὲν ἐδέχθησαν τὸ
 πρόβλημα, καὶ ὁ Ἀρτάβαζος κατηνόησε μα-
 ταίως ἄπειρα χρήματα εἰς τὴν Λακεδαιμό-
 να. Ὅτεν ὁ Ἀρταξέρξης ἀπελπισθεὶς ταύτης
 τῆς ἐλπίδος, ἐπέμψεν ἄλλα στρατεύματα τριακο-
 σίων χιλιῶδων, καὶ σὺν τριακοσίων τριη-
 ρῶν Φοινίκων καὶ Κιλικίων, καὶ δύο στρατη-
 γοὺς, τὸν ῥηθίντα Ἀρτάβαζον, καὶ τὸν Με-
 γίστυον τοῦ διαβοήτου Ἰωπύρου. Τοῦτον δὲ
 τὸν σὺν ἐτοιμάσαντες, ἐγύμναζον ἕνα χρό-
 νον τοὺς ἐπιβάτας ἐν τῇ Κιλικίᾳ καὶ Φοινικῇ
 εἰς τὴν ἐμπειρίαν τῆς ναυμαχίας. Ἐλθόντες
 οὖν εἰς τὴν Αἴγυπτον, τὸ μὲν πεζικὸν διὰ ξη-
 ρῶς, τὸ δὲ ναυτικὸν διὰ τοῦ Νείλου, ἔλαβον
 εἰς τὸ μέσον τοὺς Ἀθηναίους. Καὶ κατὰ μὲν
 Θουκυδίδην ἐνίκησαν αὐτοὺς εἰς μάχην, καὶ
 ἔλυσαν τὴν πολιορκίαν τοῦ Λευκοῦ τεί-
 χους. Κατὰ Διόδωρον δὲ, οἱ Ἀθηναῖοι καὶ

Αἰγύπτιοι ἰδόντες τὸ πλῆθος αὐτῶν, ἀφῆκαν τὴν πολιορκίαν, καὶ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν Πρωσωπίτεδα νῆσον τοῦ Νείλου, ἐπειδὴ ὁ Νεῖλος ἤτεν κεκλεισμένος.

§. γ'. Ἦν ταύτῃ τῇ νήσῳ ἐπελιόρκουν οἱ Πέρσαι· τοὺς Ἀθηναίους ἔια χεῖρας καὶ μύνας ἔξ, μὴ τελευτᾶντες νὰ πλῆσιάζωσιν, οὔτε νὰ προσδύλωσιν, ἀλλ' ἔσκαψον μακρόθεν ἐνώρυγας, καὶ ἔτρεψαν ἀλλαγῶν τὸ ὕδωρ ἐκείνου τοῦ ποταμοῦ. καὶ ἡ μὲν νῆσος ἐγένετο ὑπεῖρος, τὰ δὲ πλοῖα τῶν Ἀθηναίων ἔμενον καθημένα εἰς ρεῖαν γῆν, καὶ ἀκίνητα. Ὅθεν φοβηθέντες οἱ Αἰγύπτιοι, ἀφῆκαν τοὺς Ἀθηναίους μόνους, καὶ ὑπετάχθησαν πάλιν εἰς τοὺς Πέρσας. Ἔμειναν ταῦν οἱ Ἕλληνας ἐχθροὶ τῶν Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων, εἰς ἐχθρικτὴν χεῖραν, ἀνευ πλοίων καὶ ἐφοδίων, καὶ ἀπανταχόθεν κεκλεισμένοι. Δίῳ ἐξέπληξεν ὁμως αὐτοὺς οὔτε τὸ μέγεθος τοῦ κινδύνου, οὔτε ἡ προδοσία τῶν Αἰγυπτίων, οὔτε ὁ ἐπ' ὄψιν ἀνευκτος θάνατος, ἔχοντας ἔτι ὄπλα ὀνά χεῖρας· ἀλλ' ἔκτισον πρῶτον τὰ πλοῖα αὐτῶν, ἵνα μὴ λασῶσιν αὐτὰ λάφυρα οἱ βάρβαροι, ἔπειτα παρετόχθησαν εἰς μάχην, μὲ ἀπόρασιν, ἵνα ἀποθούωσιν ὡς

§ •

Ἕλληνες. Οἱ δὲ Πέρσαι ὁρῶντες τὴν τοιαύτην τολμήν, καὶ ἐθυμούμενοι τὸν Μαραθῶνα, τὰς Θερμοπύλας, τὸ Ἄρτεμίσιον, τὴν Σαλαμίνα, τὸς Πλάταιας, τὴν Μυκάλην, καὶ τὸν Εἰρυνεῖον, ἀπέκταν αὐτοὺς ὑποσπύδους οἶον, ἔδωκαν αὐτοῖς ἑνὸς ἐγγύησιν, ἵνα μὴ τοὺς ἐπισυλευθῶσιν ὑπερὸν ὀλίγως, ἀλλὰ νὰ εἰσῶσι ὁπότε τῆς Κυρήνης ἀσφαλῶς εἰς τὴν Ἑλλάδα. Τοιοῦτους κινδύνους ἀπεφεύγει ἡ ἀριτή, ἡ μεγαλοψυχία, καὶ ἡ καταφρόνησις τοῦ θανάτου. Ὅτι καὶ μόνον οἱ καταφρονεῖντες τὸν θάνατον εἶναι ἄξιοι ζωῆς. Ἐφρουρήθησαν ὁμῶς πολλοὶ εἰς τὴν πολιορκίαν, καὶ εἰς ἄλλας μάχας. Καὶ οὕτως ἐδυσχύνθησαν οὗτος ὁ σῆλος, ὅστις ἐπολέμησεν ἕξ χρόνους ἐν τῇ Αἰγύπτῳ. Ἐν τούτοις δὲ ἤλθον καὶ ἄλλαι πεντήκοντα τριήρεις τῶν Ἀθηναίων εἰς βοήθειαν, καὶ προτωρμίσθησαν ἀμερίμνως κατὰ τὸ Μενδησίον στόμα τοῦ Νείλου, ἀγνοοῦντες τὴν συμφορὰν τοῦ στόλου. Ἐκεῖ δὲ ἐπιπεσόντες οἱ Φοίνικες ἐξαιφύγη, καὶ ἄλλο στρατεύμα ἐκ τῆς ξηρῆς, ἔφθειραν τὰς πλείστας· αἱ δὲ λοιπαὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὴν Ἑλλάδα.